

*Євген Степанович
Березняк*

**Герой України,
Почесний академік АПН України
Позаштатний консультант
профільного комітету Верховної
Ради України**

ЖИТТЄВИЙ ШЛЯХ...

До початку війни...

- С 1933 року - вчитель сільської школи
- У 1935-1939 роках був директором середньої школи на Дніпропетровщині
- З жовтня 1939 року й до початку війни завідував Львівським міським відділом народної освіти

Велика Вітчизняна війна 1941-1945 років

- З жовтня 1941 року активно включився в підпільну боротьбу з німецькими окупантами на Дніпропетровщині, був пропагандистом і зв'язковим Петропавлівського підпільного райкому та Дніпропетровського обкому партії.
- Наприкінці 1943 року направлений до Москви у школу Головного розвідувального управління, після закінчення якої він очолив групу військових розвідників під кодовою назвою «Голос».
- У 1944 група десантувалася на території Польщі під Краковом і в цьому районі виконувала бойове завдання 156 днів.
- За порівняно короткий термін своєї діяльності в тилу ворога групі вдалося повністю розвідати Краківський укріпрайон, зібрати і передати в штаб 1-го Українського фронту достовірну інформацію про дислокацію нацистських армій, корпусів і дивізій, повітряних ескадрилій.

Після виходу групи «Голос» з ворожого тилу командування фронту дало таку оцінку її діяльності: «Матеріали, отримані від групи "Голос", яка діяла у винятково важких умовах, були виключно точні і важливі, всі розвідувальні донесення підтвердилися боями»

Після того як Євген Березняк відзвітував командуванню, що на початку операції потрапив в гестапо, звідки йому вдалося втекти, він потрапив до фільтраційного табору НКВС СРСР № 174 (у підмосковному Подільську).

Остаточного Євгена Березняка реабілітували тільки в 1965 році.

Повоєнний період

- З кінця 1945 і до 1952 року він очолював Львівський міський відділ народної освіти, був обраний депутатом Львівської міськради.
- У 1952-1954 роках працював начальником відділу навчальних закладів Львівської залізниці.
- У 1954 -1984 займав високі пости в Міністерстві освіти України, з них майже 25 років був начальником Головного управління шкіл, членом колегії міністерства.
- 1968 рік - захистив кандидатську дисертацію. Кандидат педагогічних наук.
- У ці ж роки обирався членом Президії ЦК профспілки вчителів, заступником голови Республіканської ради світу, більше 20 років був членом редколегії московського журналу «Народна освіта » і активно співпрацював з цим журналом.
- Останні роки трудової діяльності і до 1998 року він працював старшим науковим співробітником Інституту педагогіки Академії педагогічних наук України.
- З квітня 1998 року на пенсії.

**Євген Степанович
брав активну участь у
ветеранському русі**

Будучи членом Київської міської ради ветеранів України, часто зустрічався з солдатами, курсантами та офіцерами української армії, учнями шкіл та студентами вищих навчальних закладів.

Почётный Вихрь Днепропетровска

Родина

**Дружина - Катерина Кузьмівна
(нар. 1927) - вчителька**

**Два сини - Василь (нар. 1945)
та Віктор (нар. 1956);**

**дочка - Валентина (нар.
1936);**

чотири онука і два правнуки

Педагогічна творчість

За 65 років педагогічної діяльності Є. С. Березняк підготував і видав шість монографій, понад 100 наукових публікацій з питань управління в системі народної освіти, навчання і виховання учнів.

Його праці видавалися в Києві, Москві, Білорусії, Монголії.

Перу Євгена Степановича належать книги, які видані російською, українською, польською , болгарською , узбецькою мовами загальним накладом близько 2 мільйонів примірників – «Я - "Голос"», «Пароль - "Dum spiro ... "» «Операція "Голос"» й інші.

Державні нагороди України

- Звання Герой України з врученням ордена «Золота зірка» (21 серпня 2001 р.) - за особисту мужність і відвагу , героїзм і самопожертву , проявлені при виконанні особливо важливих завдань під час Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років
- Орден «За заслуги » I ступеня (25 лютого 2009 року) - за особисту мужність , виявлену в боротьбі з фашистськими загарбниками , вагомий внесок у розвиток ветеранського руху , патріотичне виховання молоді та з нагоди 95 -річчя від дня народження
- Почесну відзнаку Президента України (6 жовтня 1994 р.) - за особисті заслуги у розвитку ветеранського руху , активну громадську діяльність та з нагоди 50 -річчя визволення України від фашистських загарбників

Державні нагороди України

(продовження)

Повний кавалер ордена Богдана Хмельницького:

Орден Богдана Хмельницького I ступеня (30 квітня 2005 року) - за ратні і трудові заслуги, незламну волю, активну діяльність у ветеранських організаціях та патріотичне виховання молоді

- **Орден Богдана Хмельницького II ступеня (19 лютого 2004 р.) - за особисту мужність і відвагу, проявлені при захисті державних інтересів, зміцнення обороноздатності і безпеки України**
- **Орден Богдана Хмельницького III ступеня**
Почесне звання «Заслужений вчитель УРСР» (1961 рік)

Державні нагороди СРСР

- Орден Жовтневої революції
- Орден Вітчизняної війни I і II ступенів
- Орден Трудового Червоного Прапора
- Орден «Знак Пошани»
- Дві медалі «За трудову доблесть»
- інші медалі

Державні нагороди Росії

- Орден «За заслуги перед Отечеством» IV степени (9 мая 2007 г.) - за смелость и мужество, проявленные в ходе операции по освобождению польского города Кракова и предотвращению уничтожения его немецко-фашистскими захватчиками в период Великой Отечественной войны 1941-1945 гг.
- Орден Дружбы (25 февраля 2004 г.) - за большой вклад в укрепление российско-украинских дружественных отношений и активную общественную работу
- Медали

Державні нагороди ПНР

- Срібний хрест ордена « Віртурі Мілітарі » (1965)
 - Золотий Знак м. Кракова
-

Інші нагороди

- Почесний співробітник ГУР МО України
 - Навічно зарахований Почесним Солдатом Інституту військово-дипломатичної служби Академії Збройних Сил України
 - Почесний член Фонду ветеранів військової розвідки
 - Почесний громадянин Києва
 - Почесний громадянин Кракова
 - Почесний громадянин Новомосковська (Дніпропетровська обл.)
 - Медаль Н. К. Крупської
 - Медаль К. Д. Ушинського
 - Медаль ім. А. С. Макаренка.
-
- Почесний громадянин Дніпропетровська

Художні та документальні фільми про подвиг Є. С. Березняка

Подвиг розвідників групи «Голос» під керівництвом Є. С. Березняка з порятунку від знищення стародавньої столиці Польщі - міста Кракова - розкривається в кінокартині «Майор Вихор» і в польському фільмі «Зберегти місто», а також у документальних фільмах «Тепер їх можна назвати» (СРСР), «Операція "Голос"» (Польща) та «Майор Вихор. Правдива історія» (Україна)

У книзі генерала Н.О. Асмолова «Фронт в тилу вермахту» дається така оцінка діяльності Є. С. Березняка:

«Діючи нерідко поодинці, Є. С. Березняк здійснював сміливі диверсії і завдавав шкоди ворогові скрізь, де тільки міг. Євгена Степановича відрізняли холоднокрівність і зухвалість, ризик і винахідливість».

***Євгена Степановича не стало
23 листопада 2013 року***